

בע"א (רחובות) 35890-01-20 - יובל בינשטוק נ' עיריית רחובות

בית משפט לעניינים מקומיים ברחובות

בע"א 35890-01-20 בינשטוק נ' עיריית רחובות

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת-חיימוביץ

המבקש יובל בינשטוק

נגד

המשיבה עיריית רחובות

החלטה

בפניי בקשה לביטול דוחות חניה ועיכוב הליכי גביה בעניינה של הגב' עדי ויינר בינשטוק.

1. המבקש הינו בעלה של הגב' עדי ויינר בינשטוק, שכנגדה נרשמו שני דוחות חניה בגין חניה במקום השמור לדיירי הרחוב בלבד, בניגוד לסעיף 9(2) לחוק העזר לרחובות (העמת רכב וחנייתו), התשס"ח - 2008, כדלקמן:

א. **דוח חניה מס' 90774654** מתאריך 12.09.16, בשעה 19:57.

ב. **דוח חניה מס' 92806355** מתאריך 09.11.16, בשעה 19:31. (להלן: "**הדוחות**").

2. בבקשתו עותר המבקש, לבטל הדוחות ולעכב הליכי הגביה כנגד הגב' עדי ויינר בינשטוק, שכן מעיון בתמונות לא ברור באופן חד משמעי מהו מספר הרכב ומה בדיוק העבירה שבגינה התקבלו שני הדוחות. צורף תצהיר לפיו המבקש הוא שנהג ברכב. מנגד צורף מסמך 26.8.19, פנייה של המבקש למשיבה ובו נטען, כי קיימת אפשרות שאחיה של המבקשת שהינו חסוי ומתגורר בדירת "אקים" הוא שנהג ברכב. בנסיבות אלה עתר לעכב את ההליכים עד לקיום משפט בנוגע לדוחות החניה ולחייב את המשיבה בפיצוי בסך 2,500 ש"ח.

לאחר שהמבקש התבקש להבהיר את מהות הבקשה, תביעה אזרחית לפיצוי או סעדים לביטול הדוחות, ביקש את ביטול הדוחות ועיכוב הליכי הגביה. כן צירף לתגובתו מסמך מיום 26.8.19 בחתימת הגב' עדי ויינר בינשטוק הממוען למשיבה ולפיו היא מיפה את כוחו של המבקש לפעול בשמה אל מול המשיבה בקשר לדוחות לעיל.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה מאחר שחלפו המועדים הקבועים בחוק להגשת בקשה לביטול דוחות החניה. לגופו של עניין נטען, כי כלל ההליכים בעניינה של המבקשת בוצעו כדין. דוחות החניה נרשמו בשל החנית הרכב במקום השמור לדיירי הרחוב בלבד. הדוחות נשלחו לבעלת הרכב (חברת "קל אוטו שירותי מימון") ולאחר בירור הוסבו הדוחות על-שם המבקשת ונשלחו לכתובתה המפורטת במשרד הפנים. בחלוף המועדים לתשלום, הודעות הקנס הפכו לחלוטות וננקטו הליכי גביה לרבות עיקול מיטלטלין.

4. אפשרתי למבקש להשיב לתגובתה משיבה וזה הוסיף, כי הוא שנהג ברכב ולכן הוא מבקש את יומו בבית המשפט. כן נתבקש המבקש להבהיר, מדוע הבקשה הוגשה על ידו כאשר הדוחות נרשמו על שם הגב' עדי ויינר בינשטוק ולכך לא הייתה כל התייחסות.

5. להשלמת התמונה אציין, כי הגב' עדי ויינר בינשטוק הגישה תביעה כנגד המשיבה בבית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון, ת"ק 937-09-19, הליך שנמחק בשל העדר סמכות. בבקשה שבפניי, כאמור הגב' עדי ויינר בינשטוק אינה צד לבקשה ולא הוגש כל יפוי כח מטעמה המייפה את כוחו של המבקש לפעול בשמה כנגד הדוחות.

דין והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה שוכנעתי, כי דין הבקשה להידחות, הן מן הטעם שמי שנרשם נגדה הדוח לא הגישה את הבקשה שבפניי, לא יפתה את כוחו של המבקש לפעול בשמה ולא צירפה תצהיר מטעמה לתמיכה בבקשה והן לגופה של הבקשה.

7. כעולה מטענות הצדדים והמסמכים שהוגשו, בעניינה של הגב' עדי ויינר בינשטוק הוגשו שני דוחות, בגין החניית רכב במקום השמור לדיירי הרחוב בלבד ביום 12.09.16 וביום 09.11.16.

8. סעיף 9(2) לחוק העזר לרחובות (העמדת רכב וחנייתו), התשס"ח - 2008, שכותרתו: "איסור חניה", קובע כך:

"(א) לא יעמיד אדם, לא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב -

...

(2) במקום חניה שבו הותרה החניה לסוג מסויים של רכב בלבד, והרכב שהוחנה אינו רכב שחנייתו הותרה במקום".

9. הדוחות שנשלחו לגב' עדי ויינר בינשטוק הינם אישיים. לבקשה זו יפוי כח להגיש את הבקשה בשמה. הבקשה הוגשה על שם המבקש. לא צורף תצהיר של הגב' עדי ויינר בינשטוק להבהיר מדוע לא הגישה ערעור במועד או בקשה להישפט בגין הדוחות. גם בהליך בבית משפט לתביעות קטנות לא ניתנו הסברים מדוע לא פעלה עד לשלב עיקול המטלטלין. די בכך כדי לדחות את הבקשה בהעדר יריבות בין המבקש למשיבה.

10. אף לגופם של דברים דין הבקשה להידחות. מעיון בתמונות שצירף המבקש לבקשתו ניתן לזהות את מספרי הרכב. המבקש העלה טענות עובדתיות סותרות, לפי האחת הוא שנהג ברכב ולפי שהנייה אחיה של רעייתו (חסוי) הוא שנהג ברכב.

11. עיון במסמכים שצורפו לרבות היסטורית דוח חניה 90774654 מעלה בין היתר, כי ביום 12.09.16 נרשם דוח לאחר שהעבירה צולמה. בתאריך 01.01.17 נשלחה אל בעלת הרכב "קל אוטו שירותי מימון" הודעת תשלום קנס. בתאריך 08.02.17 התקבלה בקשת הסבה מבעלת הרכב, לפיה מי שמחזיק ברכב היא הגב' עדי ויינר בינשטוק. ההסבה בוצעה ובתאריך 02.04.17 נשלחה אליה הודעת תשלום קנס בדואר רשום. בתאריך 09.05.17 חזרה ההודעה בציון "מען לא ידוע" ובתאריך 01.07.18 נשלחה אליה הודעה נוספת בדואר רשום. הודעה זו חזרה בציון "עזב" ביום 17.07.18. בתום המועד הפך הקנס לחלוט וננקטו הליכי גבייה. דרישות תשלום נוספות נשלחו בתאריכים 04.02.19 ו- 04.06.19 בדואר רשום.

12. עיון במסמכים שצורפו, לרבות היסטורית דוח חניה 992806355 מעלה בין היתר, כי ביום 09.11.16 נרשם דוח לאחר שהעבירה צולמה. הדוח הוצמד לחלון. בתאריך 01.03.17 נשלחה אל בעל הרכב "קל אוטו שירותי מימון" הודעת תשלום קנס. בתאריך 08.02.17 התקבלה בקשת הסבה מבעל הרכב, לפיה מי שמחזיק ברכב היא גב' עדי ויינר בינשטוק. ההסבה בוצעה ובתאריך 08.05.17 נשלחה אליה הודעת תשלום קנס בדואר רשום. בתאריך 08.05.17 חזרה ההודעה בציון "מען לא ידוע" ובתאריך 01.07.18 נשלחה אליה הודעה נוספת בדואר רשום. הודעה זו חזרה בציון "עזב" ביום 17.07.18. בתום המועד הפך הקנס לחלוט וננקטו הליכי גבייה. דרישות תשלום נוספות נשלחו בתאריכים 04.02.19 ו- 04.06.19 בדואר רשום.

13. דברי הדואר הרשום נשלחו לכתובת המפורטת במשרד הפנים באותה העת, "צלליכין, 19, ד' 10, ראשון לציון, 75231", בבקשה עצמה רשם המבקש שכתובתו "צלליכין ת"ד 799 ראשל"צ". לא הייתה כל התייחסות מצד המבקש או הגב' עדי ויינר בינשטוק לסוגיית כתובת משלוח דברי הדואר על ידי המשיבה ועל כן חזקה שאלה נשלחו לכתובתה הרשומה.

14. תקנה 44 (א) לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974, שכותרתה "**חזקת מסירה**", קובעת כך: "**בעבירות תעבורה... ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן**".

15. סוגיית הארכת מועד להישפט מוסדרת בסעיף 229 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-198 (להלן: "**חסד"פ**"), שעניינו תשלום קנס, קובע כך:

"מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:

(1) הגיש לתובע, תוך שלושים ימים מיום ההמצאה, בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולעניין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירת תעבורה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27ב לפקודת התעבורה..

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה". (ההדגשות אינן במקור - אס"ח).

16. סעיף 229 (2ח) לחסד"פ קובע, כי "לא שילם אדם את הקנס, חלפו המועדים להגשת בקשה לביטול הודעת תשלום קנס או להודעה על בקשה להישפט לפי סעיף קטן (א), ולא הוגשו בקשות כאמור או הוגשה בזמן בקשה לביטול הודעת תשלום קנס ונדחתה, יראו אותו, בתום המועדים הקבועים בסעיף קטן (א) להגשת בקשות אלה, כאילו הורשע בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס, ואולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם שבקשתו לביטול הודעת תשלום קנס הוגשה שלא במועד אך התובע דן בה מכוח סמכותו לפי סעיף קטן (ה) וביטל את הודעת תשלום הקנס, או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230.

17. ככלל, בתי משפט קבעו, כי יש להתייחס בדווקנות למועדים שנקבעו בחוק. משהודעת התשלום נשלחה כדין לגב' עדי ויינר בינשטוק וזו לא ביקשה להישפט בתוך מסגרת המועדים שבסעיף 229(א) לחוק "יש לראות במערער כמי שהורשע בבית משפט לתעבורה ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס..." (ע"פ (י-ם) 4448/09 קמר נ' מדינת ישראל (27.7.09), עמוד 5).

18. נוכח כל האמור לעיל, המשיבה הוכיחה, כי שלחה למבקשת את הדוחות בדואר רשום. מכח תקנה 44 (א) לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974, מתקיימת חזקת המסירה, היינו, רואים את ההודעות כאלו שנמסרו כדין אף ללא אישור מסירה. חזקה זו לא נסתרה והגב' עדי ויינר בינשטוק כלל לא טרחה להגיש בקשה להישפט ולא העלתה נימוקים בגינם יש להאריך את המועד להישפט.

המבקש לא הצביע על כל נימוק לביטולם של הדוחות, לנוכח דברי הדואר שנשלחו אל הגב' עדי ויינר בינשטוק כדין, כמפורט לעיל.

19. למעלה מן הצורך, וכפי שפורט לעיל, ייאמר כי הבקשה לא מראה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה ועל כן דינה להידחות (ראו רע"פ 2474/18 יואל גולדנברג נ' מדינת ישראל (26.7.18) וההפניות בפסקה 9).

20. נוכח כל האמור, הבקשה לביטול הדוחות ועיכוב הליכי הגבייה כנגד הגב' עדי ויינר בינשטוק נדחתה.

לפנים משורת הדין, אין צו להוצאות.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' אדר תש"פ, 04 מרץ 2020, בהעדר
הצדדים.